

עמ"ת 43384/07/17 - מדינת ישראל נגד נ ג

19 יולי 2017

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
עמ"ת 43384-07-17 מדינת ישראל נ' ג
לפני כבוד השופטת נאוה בכור
מדינת ישראל העוררת

נגד
המשיב
נ ג

נוכחים:

ב"כ העוררת - עו"ד שרית מרום

ב"כ המשיב - עו"ד קטי צווטקוב

המשיב הובא על ידי שב"ס

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

1. לפניי ערר על החלטת בית משפט קמא (בית משפט השלום בראשון לציון) מיום 18.7.2017, כב' השופט אבנון, בגדרה הורה על שחרורו של המשיב בתנאי כי יחתום על התחייבות עצמית בסך ₪ 1,000 להתייצב לדיונים בעניינו.

2. יצוין כי החלטת בית משפט קמא נושא הערעור ניתנה עקב הגשת כתב אישום ובקשה למעצרו עד תום ההליכים של המשיב - כאשר בכתב האישום מיוחס למשיב, הנשוי למתלוננת זה כ-45 שנה והם מתגוררים יחד ב- ---- - כי ביום 11.7.2017 מעט לאחר חצות הכה אותה המשיב באגרופו בצד שמאל של פניה, בהיותו תחת השפעת אלכוהול, וגרם לה שבר ברצפת ארובת העין משמאל עם צניחה של השומן האורביטלי וכן שבר בקיר הליטרלי של הסינוס המקסילרי הימני ושבר בעצם האף - המהווים חבלות חמורות.

המתלוננת עזבה את המקום מיד לאחר שהותקפה, ירדה לרחוב, פנתה לעזרת עוברי אורח אשר הזעיקו את המשטרה.

עמוד 1

3. בהחלטתו קובע כב' השופט אבנון כי במארג הראיות לכאורה חלה חולשה משמעותית - הנלמדת מהמתלוננת, כאשר איפיון את הודעתה, בהיותה בבית החולים, **כמבולבלת ולא קוהרנטית**, ובכל מקרה ציין כי הונחה תשתית ראייתית לכאורית שהמתלוננת נפגעה כתוצאה מאירוע אלים בינה ובין המשיב, כשיחד עם זאת, חומר החקירה אינו מבסס את הטענה כי המשיב הכה במתלוננת באגרופו בצד השמאלי של פניה, ואף אינו מבסס בעוצמה ראייתית גבוהה את הטענה כי המשיב היה נתון תחת השפעת אלכוהול (עמ' 7 שורות 28-31 להחלטה).

עוד ציין כי מכל המונח בפניו קיימות ראיות לכאורה לכך שהמשיב ואשתו התקוטטו, וכתוצאה מקטטה זו נחבלה האישה, בת ה-70, באופן המתואר בכתב האישום.

כב' השופט אבנון הגיע למסקנותיו אלה כשהוא סוקר את הודעתה היחידה של המתלוננת, כבת 70 - שציינה בהודעתה כי אינה זוכרת איך בעלה גרם לה חבלות.

היא משיבה כי בעלה גרם לה לחבלות בעין ובאף, לא זוכרת איך הוא עשה את זה, והיא מרוב עצבים נתנה לו מכה עם מקל. היא לא זוכרת שום דבר, היה להם ויכוח, הוא קילל, היה שיכור, היא לא זוכרת מי נתן לה מכה אבל זוכרת שהיא ובעלה היו בבית.

היא מכחישה כי נפלה לרצפה, לא זוכרת אם נפלה על הספה, אך מציינת כי קיבלה מכה, לא זוכרת ממי, אבל רק היא ובעלה היו בבית.

המתלוננת מודה כי הכתה את בעלה, המשיב, עם מקל ברצותה להגן על עצמה, כי יום לפני שברה בקבוק קוניאק על ראשו ולא קרה לו כלום, ובכל מקרה מציינת כי את המקל קנתה לפני יומיים וזה לא נכון כי הרביצה למשיב פעמים רבות איתו.

במצב דברים זה, ממשיך בית המשפט קמא ומתייחס לתיעוד הרפואי המצוי בתיק החקירה המתיישב עם החבלות המפורטות בכתב האישום, לרבות תיעוד מצולם.

עוד מציין כי קיימות בתיק החקירה עדויות עוברי אורח, מר ש ש וגב' א נ - שפגשו במתלוננת כשפניה מדממות, והיא ציינה בפניהם כי בעלה הרביץ לה.

לעניין היותו של המשיב תחת השפעת אלכוהול - קיים דו"ח פעולה של אחד השוטרים כי מהמשיב נדף ריח של אלכוהול - ועם זאת קבע בית משפט קמא כי אין ראיות בעוצמה גבוהה בדבר היותו של המשיב תחת השפעת אלכוהול כיוון שהשוטרים האחרים אינם טוענים זאת.

לעניין גרסתו של המשיב, צוינה הודעתו לפיה לא תקף מעולם את אשתו, יש בגופו 3 צלעות שבורות, מאשר כי הוא ואשתו מקללים אחד את השני, כי היא פסיכופטית ויכולה לקחת בקבוק ולזרוק עליו וטוען כי הוכה פעמים רבות על ידי מקל על ידה.

סופו של דבר, קבע בית המשפט קמא את חולשת הראיות לכאורה באשר להיותו של המשיב תחת השפעת אלכוהול, באשר להכאת המתלוננת באגרוף בצד השמאלי של פניה, ובצד זאת מציין את תוצאות האירוע להבדיל מדרך התרחשותן - כשלגבי העובדה כי המתלוננת תקפה את המשיב באמצעות מקל - לא צוינה כל חולשה ראיתית.

4. סופו של דבר, ציין בית המשפט קמא כי האלימות במשפחה שאיפיינה את המשיב הינה בעוצמה לא גבוהה, מדובר באירוע שאינו ברמת חומרה גבוהה, המשיב הינו בן 77, לחובתו הרשעה יחידה מ-2004 שהתיישנה - ועל כן בהיעדר חלופה ונוכח העובדה כי אינו סובר כי המשיב מסוכן למתלוננת - הורה על שחרורו בתנאי של חתימה על התחייבות עצמית בסך 1,000 ₪ בלבד.

5. ב"כ העורר מצינת את השגגות בהחלטת בית משפט קמא באשר לקביעתו לגבי החולשה הראיתית, בציינה את הודעות עוברי האורח, השוטר מרק מנטל שציין כי המתלוננת סיפרה שבעלה שיכור תקף אותה באגרופים בפניה, כך גם בדו"ח הפעולה של גב' מריה לפידוס, השוטרת שגבתה עדות ראשונית מהמתלוננת בבית החולים, בפניה ציינה כי נתן לה מכת אגרוף.

השיחה בין המתלוננת ובין השוטרת לפידס הוקלטה ובה ציינה המתלוננת כי המשיב הכה אותה לדעתה עם היד, עם אגרוף, והיא לקחה מקל ונתנה לו מכה בישבן.

כן ציינה את הודעת המתלוננת, וכן מסמכים רפואיים המעידים על מצבה של המתלוננת, וכן העדויות בדבר הריח שנדף מהמשיב, המעידים על היותו תחת השפעת אלכוהול.

עוד ציינה לעניין הראיות לכאורה כי השוטרים שהגיעו לשטח ולדירה ראו דם טרי נוזל מאפה של המתלוננת.

עוד ציינה את השגגה בשחרור המשיב בהתחייבות בלבד - וזאת למרות מסוכנותו למתלוננת, והיות תיקים תלויים ועומדים נגדו בעבירות אלימות - באופן המצביע על דפוס התנהגות המגבש מסוכנות שאינה יכולה להתאיין בחתימה על התחייבות בלבד.

לפיכך, עותרת ב"כ העוררת למעצרו עד תום ההליכים של המשיב.

6. ב"כ המשיב עותרת לדחיית הערר תוך שהיא סומכת על ממצאי בית משפט קמא בקביעותיו לגבי החולשה הראייתית שבראיות התביעה, המצדיקה את שחרורו של המשיב, וזאת לאחר שבדקה אפשרות לחלופה ולא נמצאה כזו.

7. דין והכרעה

נדרשתי לטיעוני הצדדים, כמו גם להחלטת בית משפט קמא - והגעתי לכלל מסקנה כי דין הערר להתקבל, באופן חלקי.

אני סבורה כי נפלה שגגה בהחלטתו של בית משפט קמא ככל שהדבר נוגע למתאם שבין החולשה הראייתית שבראיות התביעה לכאורה - לתנאי שחרורו של המשיב.

ככל שהדבר נוגע לחולשה הראייתית שקבע בית משפט קמא - אין להתעלם מחוסר הקוהרנטיות שבדברי המתלוננת באשר לאופן קרות האירועים שהביאו לחבלה החמורה בה, שעליה אין מחלוקת, אך גם אם זו קיימת באופן המביא למסקנה של כרסום בעוצמת הראיות לכאורה - אין זה כרסום משמעותי אלא מינורי בלבד.

מדובר באישה מבוגרת, כבת 70, שמסרה אמרותיה בתכוף לאחר האירוע האלים שהתרחש בינה ובין המשיב, שעליו אין מחלוקת - על כי תקף אותה, ופגע בה באופן שהשאיר בה סימנים - המתועדים חזותית ואף בתיעוד רפואי.

ברי כי בנסיבות אלה יכולה מתלוננת מבוגרת ופגועה להישמע מבולבלת ולא קוהרנטית בלשון בית משפט קמא (עמ' 8 שורה 18 להחלטה) - אך יש בפריפריה של הראיות לכאורה כדי לחזק את גרסתה - אם בהשמעת דבר תקיפתה על ידי המשיב מיד אחרי האירוע בפני עוברי האורח, אם בציון דבר תקיפתה בפני השוטרת לפידס, אם באישוש טענתה בדבר היות המשיב תחת השפעת אלכוהול כפי שהתרשם שוטר שהריח ריח כזה ממנו, כמו גם בדברי המתלוננת בפני השוטר מרק מנטל שבפניו תורגמו דברי המתלוננת על ידי גב' א כי המשיב תקף אותה במספר אגרופים בפנים ללא כל סיבה.

בית משפט קמא נתפס באופן גורף להסתייגויות ולהתפתלויות שבדברי המתלוננת באומרה את דבריה כי "אינה זוכרת" במענה לשאלות שהופנו אליה באשר למעשי המשיב כלפיה, כמו גם לעובדה כי ציין חולשה הנוגעת לאופן קרות הפגיעה בפניה של המתלוננת באגרוף בצד השמאלי של פניה (עמ' 7 שורות 29-30) באופן שאינו נהיר לי.

מדובר במתלוננת שעברה אירוע אלים, ועל כך אין מחלוקת, גם אם הפנתה אלימות כלפי המשיב עצמו (שכלל לא נפגע עקב כך) - ועל כן אין לקבוע מסמרות הנוגעות לאופן קרות הפגיעה בפניה של המתלוננת בשלב זה ובטרם שמיעת הראיות בתיק העיקרי.

אין מחלוקת כי המתלוננת נפגעה בפניה, באופן המתועד בתיעוד רפואי ואף בצילום - והנסיבות שהביאו אותה לכך צריכות להתברר במהלך שמיעת הראיות כנ"ל.

בית המשפט אינו נדרש למהימנותה בשלב זה - כפי שקבע בית משפט קמא בהחלטתו - אך בין כך ובין קביעה כי אין באמרותיה כדי ראיות לכאורה בעוצמה מספקת - המרחק רב.

סוף דבר - טעה בית משפט קמא כשקבע חולשה ראייתית בעוצמה כה גדולה המצדיקה הטיית הכף לעבר שחרורו של המשיב בתנאי שקבע.

אינני סבורה כי התניידות המתלוננת במתן גרסתה - מגיעה עד כדי קביעת חולשה ראייתית כנ"ל.

8. עד כאן באשר לראיות לכאורה.

באשר לעילת המעצר - אני סבורה כי טעה בית משפט קמא שציין כי אינה גבוהה.

מדובר באירוע אלים שהתרחש בין המשיב למתלוננת, שהביא לחבלה חמורה בה, בפניה, ואין להתעלם מהיותה אישה מבוגרת בת 70.

גם המשיב הינו אדם מבוגר - בן 77 - אך אין בכך כדי להקהות ממסוכנותו בנסיבות אלה.

למשיב עבר פלילי, גם אם התיישן - אך תלויים ועומדים נגדו תיקים נוספים בגין עבירות אלימות המצביעים, ולו באופן שטחי וראשוני, על התנהלותו - כאשר מדובר בתיקים המייחסים לו את תקיפת כלתו בנוכחות נכדתו במכת אגרוף בפניה, בבטנה, ביום 27.4.2017, כי דחף את נכדתו והיה תחת השפעת אלכוהול.

במועד אחר ביחס למתלוננת היה תחת השפעת אלכוהול ותקף אותה בכך שדחף אותה בחזה.

לא הובאו ראיות לכאורה באשר לתיקים אלו, וגם לא התבקשה הארכת מעצרו של המשיב עד תום ההליכים בעקבותם - אך אלה יכולים להצביע ולו בקליפת אגוז על מסוכנותו של המשיב לסובביו, לרבות המתלוננת, באופן המחייב נקיטת זהירות ומשנה זהירות בטרם שחרורו להתגורר יחד עמה תחת קורת גג אחת (למרות שלעת הנוכחית המתלוננת מאושפזת בבית החולים).

9. במצב דברים זה, אני סבורה כי בטרם שקילת שחרורו של המשיב ממעצרו, בין היתר נוכח גילו המבוגר - יש להידרש לבחינת שירות המבחן בעניינו, בנוגע למסוכנותו ומידת האפשרות לאיין את מסוכנותו זו

בתנאים או בחלופה.

לא התעלמתי מקיומו של קושי במציאת חלופה - אך פה נדרשת מעורבותו של שירות המבחן כגורם מקצועי ליתן דעתו לקושי זה, תוך כדי בחינת מסוכנותו של המשיב למתלוננת ולסובביו.

10. סופו של דבר, מתקבל הערר, החלטת בית משפט קמא מבוטלת, ומעצרו של המשיב מוארך עד להחלטה אחרת, כאשר הדין נדחה ליום 30.7.2017 - שעד אליו יוגש לבית משפט קמא (בית משפט השלום בראשון לציון) תסקיר מעצר שיבחן את מסוכנותו ואפשרות שחרורו לחלופה או בתנאים.

יש לבחון קביעת קצינת מבחן דוברת השפה הרוסית, בשל העובדה כי המשיב אינו דובר כל שפה אחרת.

11. המשיב יוותר במעצר עד החלטה אחרת ויובא לדין באמצעות שב"ס.

12. לדין בבית המשפט קמא יזומן מתורגמן לשפה הרוסית.

13. בשולי הדברים ייאמר כי צודקת ב"כ העוררת בטענותיה כלפי מתן עיכוב ביצוע מוגבל בזמן כפי שנטען על ידי בית משפט קמא, ל-24 שעות בלבד (תחת 48 שעות שהתבקשו) - באופן שהביא לקושי אצל כל הנוגעים בדבר בעקבות כך.

לפיכך, יועבר פרוטוקול הדין לנשיאת בית המשפט השלום מחוז מרכז - לידיעתה.

ניתנה והודעה היום כ"ה תמוז תשע"ז, 19/07/2017 במעמד הנוכחים.

נאוה בכור , שופטת